

gationes, & jura, T. 1. num. 86. & seqq. II, qui operas suas alii habeant, tenentur ex iustitia fideliter laborare, & in casu negligentiae restituere, *ibid.* Atque resarcire damna inde secuta Domino, n. 87. Custodes gregum, & aliarum rerum tenentur restituere, si eorum lata, vel levi, non item si levissima culpa res perit, vel perditur, num. 88. Tenentur probare quod res perierit, & quod eorum culpa non perierit, num. 89. Famulus ante finitum locationis tempus discedens perdit totum salarium, teneturque ad damna Domino inde secuta, num. 90. Conductor alienarum operarum tenetur fideliter solvere pretium ac usuras ejus, si tempore debito non solvit, num. 91. Debet totum salarium solvere, si absque legitima causa famulum ante tempus repellit, num. 92. Nisi famulus aliud servitium pro aequali mercede statim acquirat, sicque damnum non sentiat, num. 93. Conductor tenetur solvere personam conductam, etsi uti non possit opera ejus, si impedimentum ex parte ipsius Conductoris proveniat, num. 94. & seq. Excipitur casus, quo interea persona conducta, aliis pro mercede operas praestat, num. 96. Si impedimentum ratione ipsius personae conductae proveniat, quo minus ejus opera uti possit Conductor mercedem dare non tenetur, num. 97. Exemplificatur, num. 98. Herus non tenetur mercedem dare famulo pro tempore, quo aegrotat, num. 99. Proponitur & solvitur obiectio, num. 100. & seq. Si specialis habeatur conventio, aut loci consuetudo, etiam aegrotis merces, & salarium solvi debet, num. 102. Talis consuetudo datur officialium, & Consiliariorum Principis, num. 103. Famulis modico tantum tempore aegrotis de mercede detrahi nihil potest, num. 104. Famuli & Officiales non possunt occulte aliquid subripere, vel occulta compensatione uti, ex eo quod probabiliter judicent salarium suum esse minus iustum, num. 105. & seq. Secus est, si salarium est evidenter iniustum, num. 107. Pretium & salarium iustum in Locatione quid sit? num. 108. Debet attendi ad loci consuetudinem, num. 109. Salarium iustum est, quo pro aliis parati sunt vivere, etsi ad sustentationem servientis non sufficiat, num. 110. Ob solam necessitatem operas suas locantis non potest constitui minus salarium, n. 111. In assignando iusto salario quantitas & qualitas laboris attendi debet, num. 112. Non vero ad sustentationem salariati sufficiat, vel non, num. 113. Doctrina practica pro Confessariis, num. 114. Casus, in quibus salarium evidenter iniustum censetur, num. 115. Alia doctrina practica pro Confessariis, num. 116.

1. Locupletari non debet aliquis cum alterius injuria, vel jactura, quomodo intelligendum? T. 26. numer. 23.

Locupletior factus ex re aliena consumpta, quando quis censetur? T. 13. num. 145. Possessor bonae fidei non tenetur restituere illos fructus ante litem contestatam consumptos, si ex eis non est factus locupletior, num. 142. & seqq. Et quid, si ex eis factus est locupletior, num. 147. & seqq. Vide infra §. Possessor bonae fidei.

R. J. Locupletari non debet aliquis cum alterius injuria & jactura, C. II. R. XLVIII. num. 4.

LOCUS.

3. Locus Religiosus quid? T. 36. num. 2. Requiritur ad eum auctoritas Episcopi, num. 3. Subest jurif-

dictioni ejusdem, num. 4. Qui potest talia loca visitare, num. 5. Et ab administratoribus petere rationem, num. 6. Loca pia auctoritate Episcopi non erecta, ejus jurisdictioni non subfunt, num. 7. Potest tamen ab eorum administrationibus rationem exigere, num. 8. An & quomodo possit Episcopus mutare loca, & causas pias ab uno in alium usum, num. 9. & seq.

Locus ad litus maris est causa dispensandi, A. n. 96. R. J. Loca exempta non veniunt nomine Territorii in odiosis, bene vero in favorabilibus, C. II. R. XV. num. 19.

Loca Sacra, C. I. R. VII. num. 12.

LUCRUM.

1. Lucra non facere, & quaesita perdere, non par est ratio, T. 2. n. 235.

4. Lucra, seu acquiescentia, quae durante Matrimonio acquiruntur intuitu unius, eidem remanent, T. 20. num. 83. & seq. Si vero utriusque intuitu, ambobus simul quid sit collatum dividitur, num. 85. Quod etiam fieri debet, si utriusque pecunia negotiatio aut contractus factus est, nu. 86. Lucra per industriam & laborem viri acquisita, ei soli, & heredibus manent, num. 87. & seq. Lucra durante Matrimonio per aequalem utriusque industriam acquisita aequaliter dividuntur, n. 90. & seq. Quid circa hoc Statuta Bavariae? n. 92. & seq.

Lucra inter locios sunt dividenda, T. 20. num. 89.

LUDUS.

3. Ludi theatrales quomodo Clericis sint prohibiti? T. 1. num. 140.

M.

MACABÆI.

R. J. Macabæi in Sabbato pugnantes excusantur, C. I. R. IV. num. 6.

MACHINATIO.

2. Machinatio, Calliditas, & Fallacia, quomodo differant? T. 14. num. 4. & seqq.

MAGIA.

5. Magia quid, & quomplex? T. 21. num. 11. & seq. Ejus poenae de Jure Canonico, num. 12. & seqq. Et Civili, num. 17. Et mixti fori, num. 18.

MAGISTER.

3. Magister Novitorum qualis esse debeat? T. 31. num. 88. Quomodo educare, & in quibus instruere debeat Novitios? num. 89. Poena recusantium officium Magistrum Novitorum, & praemium illud obtinentium in Ordine Seraphico, num. 91. Summa cura adhibenda, ut optimi praeficiantur Magistri Novitorum, *ibid.* Major pars Capituli representat totum, T. 11. nu. 11. Major & sanior pars quae? num. 20. Major pars quando non attendatur? num. 27.

5. Magister quid, qui convenit cum Doctore, T. 5. nu. 2. Magistrorum, & Doctorum privilegia quae? num. 6. & seq.

Magistri, Praeceptores &c. in corrigendis discipulis Irregulares fiunt, si ex gravi eorum excessu mors, aut mutilatio sequatur, T. 12. num. 182. An, & quomodo verberibus castigare possint Clericos discipulos? T. 25. num. 9.

MAGISTRATUS.

MAGISTRATUS.

5. Magistratum Edicta, quae? P. num. 178. Magistratus appellatio non venit Judex delegatus, sed tantum Ordinarius, T. 29.

MAJESTAS.

3. Majestatis laesae crimen in personam Principis quando committatur ad hoc ut privet Asylum? T. 49. num. 139. & seqq. Nominis personae Principis hic veniunt soli supremi in suo territorio superiorem non agnoscetes, num. 140. Enumerantur plures tales, num. 141. & seq. Inter quos non sunt Cardinales & Episcopi, num. 143. & seq. Nisi sint Principes temporales, num. 145. Nec conveniunt Principis aut Regis Uxor, Fili, Frater, nu. 146. Neque eorum Consilarii, aut Ministri etiam primi, num. 147. & seqq. Peccans contra statum Principis, aut contra statum rebellandum contra Principem non caret Asylum, num. 150. sicut nec extraneus non subditus offendens personam ipsam Principis.

R. J. Majestatis laesae crimen etiam filios reorum facit infames, &c. C. II. R. XXII. n. 8.

MAJOR, MAJORITAS, MAJORATUS.

1. Majoribus, seu Majorennibus, competit restitutio in integrum ex clausula generali; hoc est, iusta causa interveniente, T. 41. num. 49. Causa iustae restituendi Majores, quae? num. 50. 51. & seqq. Vide infra §. Restituere in integrum.

3. Major pars Capituli representat totum, T. 11. nu. 11. Major & sanior pars quae? nu. 20. Major pars quando non attendatur? num. 27.

1. Majoritas, quid? T. 33. num. 2. Majoritas inter Clericos consideratur ex quinque causis; & quibus? n. 3. & seqq.

3. Majoratus, seu Primogenitura quid? T. 26. numer. 610.

Majorum & parentum nomine qui veniant? T. 28. num. 11.

R. J. Majora quando valeant. §. Consensus. Majore praesente minor privilegio non vititur, C. II. R. VII. n. 8.

3. Major ubi conceditur, etiam minus concessum esse videtur. Quomodo procedat? T. 30. n. 153.

MALEDICUS.

5. Maledici, & Maledictum quid? T. 26. nu. 2. Maledicti Divitio, num. 3. In varios fieri potest, num. 4. Poena maledici in privatum, num. 5. Et Imperatorem, vel alium Principem saecularem, num. 6. & seq. Poena Maledici in Pontificis Officium, nu. 8. Et in ejus Personam, num. 9. Si in solam Personam Episcopi maledictum inferitur, ille maledicentem punire non potest, sed debet per alium puniri Reus, num. 11. & seq. Poena Cerici Maledici, num. 12. Et Religiosi, praesertim in superiores, num. 13. Poena maledici Religiosi in Ordine nostro, *ibid.*

MALEFACTOR, MALEFICIUM.

3. Malefactores ad locum Asyli confugiunt. Vide Rei. 2. Maleficio omne praesumitur malo animo factum, nisi probetur contrarium, T. 23. num. 95. & 96. & num. 84.

MALITIA, MALUS.

2. Malitiam hominum non est indulgendum, T. 25. num. 75.

Anacleti Reiffenstuel Repertorium.

R. J. Mala non sunt facienda ut eveniant bona. C. I. R. III. n. 3. 7.

— in malis promissis fides non est servanda. Vide *Promissum*.

Malus semper praesumitur malus, proceem. num. 4. C. II. R. VIII. num. 1. 5. & seqq. in eodem genere delicti, n. 7.

— de praesenti non vero retro, n. 10.

— nisi se emendaverit, num. 9.

MANCERES.

4. Manceres qui? T. 17. num. 25.

MANDATARIUS, MANDATUM.

1. Mandata qualificata, quae? T. 1. num. 175. Mandatum, quid? T. 2. num. 12. Mandatum jurisdictionis, & Mandatum ab homine, quid & an exiret morte Mandantis? T. 2. num. 46. Mandatum generatum sumptum, quid? T. 3. num. 20. Mandatum Apostolicum, seu Mandatum de providendo, quid? n. 21. & n. 29.

Mandatum procuratorium, quid? Tit. 38. num. 72. Quae debeat continere? num. 73. Etsi communiter detur in scriptis, potest tamen etiam probari per testes, num. 74. Mandatum procuratorium regulariter non praesumitur, sed est probandum ab allegante, num. 75. & seqq. Quid juris, si procurator non probet Mandatum? num. 76. Mandatum procuratorium praesumitur, vel inducitur ex patientia Domini scientis, & non contradicentis, num. 77. Idem probatur, saltem praesumptivè, ex traditione, & productione Instrumentorum, seu jurium, num. 78. Utrum in procuratore requiratur speciale Mandatum procuratorium? num. 79. & seqq. Illud in procuratore ex parte Actoris, seu ad agendum constitutum requiritur, num. 79. Nisi agat pro conjunctis personis, n. 80. Vel pro Consorsibus ejusdem litis, num. 81. In procuratore tamen ex parte Rei, seu ad defendendum, id non requiritur dummodo satisfactionem de Judicatum solvendo, num. 82. & 83. Quid juris, si rationabiliter dubitetur de Mandato procuratoris ad agendum, vel ejus validitate? num. 84. & 85. Mandatum procuratorium generale ad negotia datum, etiam ad judicia se extendit, num. 86. Non vero è contra; & cur? num. 87. Mandatum generale procuratori datum, quam potestatem tribuat? num. 86. & seqq. Quid possit procurator generaliter constitutus ad omnia, etiam mandatum exigant speciale? num. 91. & seqq. In quibus casibus nequeat procedere procurator absque speciali mandato? nu. 95. & seqq.

1. Mandati procuratorii effectus, quales? T. 38. nu. 105. Ratum est, quod à procuratore agitur vi Mandati, num. 106. & 107. Actio mandati directia, quid importet? num. 110. & 111. Actio mandati contraria, quid? num. 112. Mandatum inegrum, seu res integra, quamdiu dicatur? nu. 138. Mandatum procuratorium potest revocari dupliciter, expressè, & tacite, num. 140. 141. & 142. Vide infra §. Procurator. Mandatum de maleficio committendo, v. g. de percussione Clerico, ut revocetur, debet talis revocatio notificari ipsi mandatario, T. 38. num. 157.

2. Mandatum de comparando in judicio ad certum tempus, duo involvit; & quae? T. 14. numer. 124.

3. Mandans violare jus Asyli, vel aliam immunitatem Ecclesiasticam incurrit poenas; Tit. 49. numer. 219.

Mandatum Apostolicum super collatione Beneficiorum quid? & quotuplex? T. 5. n. 167. & seqq. Aliud est in Forma pauperum, aliud in Forma communi, aliud in Forma dignum vel ratione congruit, aliud in Forma gratuita, num. 169. & seq. Aliud motus proprius, aliud si alteri, aliud si neutrū, aliud si nulli, n. 171. & seq. Aliud perinde valere, n. 173. Mandati effectus potius imputatur mandanti, quam executori, T. 49. n. 103.

5. Mandans Homicidium. Vide Homicidium Mandantes.

R. J. Mandatarius. Vide Procurator & alius.

Mandati forma semper est observanda, C. II. R. LIII. num. 13.

Mandato generali non includuntur ea, quæ speciale mandatum exigunt, C. II. R. XXXV. n. 13.

Mandatum. Vide Judicis mandato &c.

Mandatum debet esse sine mercede, C. II. R. LV. num. 18.

MANIFESTUM.

2. Manifesta, & Notoria non indigent probatione, T. 19. num. 37. & seqq. Manifestum sumitur dupliciter; & quid sit? num. 41. Et quomodo differat à Notorio, num. 42. Vide infra §. Notorium.

5. Manifestum quid, & in quo differat à famoso, & publico? T. I. n. 245.

MANUALE, MANUS.

3. Manuale Beneficium. Vide Beneficia Manualia.

Manus Pontificæ appositio. Vide Appositio manus.

MARITUS.

2. Maritus pro uxore, & è contrâ, regulariter testis esse non potest, T. 20. num. 113. Ampliatur istud ad sponsam de futuro, num. 114. Et concubinam, atque Amasiam, num. 115. Fallit istud in certis casibus, num. 117. & seq. Maritus & Uxor, sunt Domestici, num. 121. Confessio conjugum qui fatentur, quod affinitas præcesserit matrimonium, non sufficit ad eorum separationem; & quando? T. 23. n. 68.

3. Maritus an accipiat quartam partem ab intestato? T. 27. n. 58.

R. J. Marito circa dotem majus jus competit quàm hæredi illius, C. II. R. XLVI. num. 15. R. LV. num. 19.

MARMOR.

Marmor effigiatum non comprehenditur nomine marmoris; & cur? T. 2. n. 403. & 404.

MARTYR.

R. J. Martyribus, licet consentientibus in tormenta & mortem, infertur injuria, C. II. R. XXVII. num. 11.

MASCULINUM.

3. Masculini pronuntiatio utrumque sexum comprehendit, T. 18. n. 245.

MATERIA.

R. J. Materia transiens in materiam censetur assumere aliam speciem, C. II. R. LXXX. n. 5.

MATRIMONIUM.

1. Matrimonium, an, & qualiter de facto possit

contrahi per Procuratorem? T. 38. num. 67. & seqq.

Matrimoniales causæ ad solum Episcopum pertinent adjudicandæ, T. 23. num. 12. Ex speciali tamen commissione Episcopi potest inferior causarum Matrimonialium cognitionem habere, num. 13. Et sic Archidiaconi de causis matrimonialibus in prima infantia alicubi judicant, num. 14. Idem potest contingere ex præscriptione, consuetudine, aut privilegio, num. 15. & 16. In matrimonii contrahendis non juris effectus, sed affectus attenditur, T. 21. num. 16. Super matrimonio an possit fieri transactio, vel saltem amicabile compositio? T. 36. num. 12. & 20. Et quid de sponsalibus? num. 21. Matrimonium ex gravi metu injuste incuiso contractum, ipso jure est nullum, T. 40. numer. 44. Quo jure metus gravis irriter matrimonium, variant Doctores, numer. 47. Probat sententia afferens, metum gravem Jure naturæ dirimere matrimonium, numer. 48. & seqq. Solvuntur contraria, numer. 51. & seqq. Metus sufficiens ad rescindendos cæteros contractus sufficit etiam ad irritandum ipso jure matrimonium, num. 55.

2. Matrimonium. Confessio contra matrimonii valorem non valet, T. 18. num. 30. Bene tamen pro matrimonio, num. 31. Et si impedimentum matrimonii sit notorium, nequit vir dimittere uxorem absque judicio Ecclesie, & cur? T. 19. num. 39. In causis matrimonialibus admittuntur novæ probationes post conclusionem in causa &c. T. 19. num. 165. In causa matrimoniali filiorum, an parentes, aliquæ consanguinei possint esse testes? T. 20. numer. 109. & 110. Præsertim si filius in uxorem petat eam, quæ divitiis, nobilitate &c. longè est præstantior? num. 111. In causis matrimonialibus admittitur testimonium Parentum, adversus Liberos in gradu prohibito contrahere volentes, T. 20. numer. 146. Aded, ut ad testimonium solius Matris prohibeantur matrimonium contrahere, ibid. Secus dicendum de matrimonio jam contracto, quod ad dispartum mortis non dissolvitur, & quæ ratio disparitatis? numer. 147. An testificatio parentum in causis matrimonialibus admittatur pro favore liberorum? numer. 148. & num. 109. & seqq. Conficius impedimenti matrimonii tenetur istud denuntiare, etiam si sub decreto acceperit, vel etiam sub juramento, ne quid dicat, T. 21. numer. 50. Causa illa in qua agitur de peccato carnis ad obtinendum divortium quoad thorum, vel dissolutionem matrimonii nulliter contracti, non est criminalis, sed quasi mixta inter civilem & criminalem, T. 23. num. 69. In causis matrimonialibus post præstitum juramentum contra valorem matrimonii, adhuc potest queri de veritate, neque sententia contra illud lata, transit in rem judicatam, T. 24. num. 155. Sententia lata in causis matrimonialibus non transit in rem judicatam; & quando? T. 27. num. 118. 119. & seqq. Et quid dicendum de sententia lata contra valorem, vel pro valore sponsalium? num. 121. & 122.

3. Matrimonium Clericorum. Vide Clerici Conjugati.

4. Matrimonium est causa favorabilis, & pro eo in dubio judicandum, T. 5. num. 43.

Matrimonium ex sponsalibus debitum an? quomodo? & quando compelli possit? T. 1. num. 152. & seqq. Finaliter cogi ad nubendum nemo potest, num. 163.

Matrimonii dilatio multa causat peccata, T. 1. numer. 151.

Ma

Matrimonia Catholicorum cum hæreticis an? & quando valida sint & licita? T. 1. n. 357.

Matrimonia Hæreticorum. Vide Hæreticorum Matrimonia.

Matrimonium Clandestinum ex defectu præsentie Parochi & testium. Vide Præsentia Parochi & testium. Vel Præsentia Testium. Vel Parochus. Vel T. 3. §. 2.

Matrimonium contrahentes cum impotentia. Vide T. 15. per totum.

4. Matrimonium cum duobus, vel duabus initum jure Divino & humano invalidum, ac illicitum est, T. 4. num. 2. & seqq. Ut proin, nec consuetudo, nec dispensatio quid valeat, num. 3. Pœna attentantium contrahere cum duobus vel duabus, n. 4.

Matrimonium leproforum. Vide Leprosi. vel T. 8.

Matrimonium servorum. Vide conditionis impedimentum: vel T. 9.

Matrimonium sub conditione de præterito vel præsentis statim validum, aut invalidum est, prout est conditio, T. 5. n. 12. & seqq. Sub conditione de præterito initum, non potest consummari, donec rescilatur extare conditionem, n. 20.

Matrimonium sub conditione de præsentis, præterito vel futuro inire licet, T. 5. num. 21. & seqq. Sed non expedit, n. 22.

Matrimonium sub conditione impossibili, vel inhonestæ est validum, si non repugnat substantiæ matrimonii, T. 5. num. 40. & seqq. Solvuntur Objectiones, num. 41. & seqq. Quando matrimonium sub conditione impossibili ac turpi de futuro sit nullum? num. 44. Turpis conditio de præterito vel præsentis attenditur, & non habetur pro non adjecta, num. 45. bene tamen conditio ex natura impossibilis, nu. 46. & seq. D. & c. rina præctica de quibusdam Matrimonii sub conditione turpi aut impossibili initis in specie, n. 48. & seqq.

Matrimonium sub causa vel demonstratione initum valet, T. 5. n. 61. & seqq.

Matrimonium sub modo quid juris importet? T. 5. n. 63. Modus etiam substantiæ Matrimonii repugnans non vitat illud, n. 64.

Matrimonium contra prohibitionem ab Episcopo vel Papa factum, si contrahatur, peccant contrahentes, T. 16. num. 4. & seqq. Et ad tempus separantur, nu. 7. Matrimonium tamen valet, nu. 8. Nisi Papa Interdicat, n. 9. Nisi apponatur clausulam irritantem, num. 10.

Matrimonio subsequenti legitimatur proles & quomodo? Vide Legitimatio per matrimonium.

Matrimonialis causæ judex. Vide Judex causæ matrimonialis.

Matrimonium accusare quinam possint? Vide accusare Matrimonium.

Matrimonium testando impugnare qui possint? Vide testificari contra Matrimonium.

Matrimonii divortium, vel dissolutio. Vide Divortium Matrimonii quoad vinculum.

Matrimonio existente nullo, an? & quomodo discedere, vel quid aliud facere possint & debeant conjuges, T. 19. n. 14. & seqq. Item n. 22.

Matrimonii divortium, seu dissolutio quoad thorum, & cohabitationem. Vide Divortium Matrimonii quoad thorum.

Matrimonio soluto cui? & quomodo fieri debeat restitutio dotis & aliorum, T. 27. n. 74. & seqq.

4. Matrimonium secundum. Vide secundæ Nuptiæ.

Matrimonium variis modis invalidè contrahi potest, a. n. 583.

Matrimonii invalidè contracti invalidatio. Vide Revolutio Matrimonii.

R. J. Matrimonii causa est favorabilis Actori, C. II. R. XI. n. 10.

Matrimonio nullo, nulla etiam eo jura sequuntur. C. II. R. XXXIX. n. 8.

— de matrimonio cognoscens etiam de Dote cognoscit, C. II. R. XLII. n. 7.

Matrimonio quoad thorum solto manet Dos apud partem innocentem, C. II. R. XLII. n. 14.

Matrimonium ratum nulliter initum præstat impedimentum, C. II. R. LII. n. 9.

Matrimonium cum impedimento impediendo tantum initum, licet illicitum, validum est, C. II. R. LXIV. n. 4. 9.

Matrimonium furor, aut affinitas superveniens non dirimit, C. II. R. LXIII. n. 2.

MATRIX.

3. Matrix Ecclesia? T. 30. n. 103.

MAXIME.

1. Maximè est dictio implicativa; & quid importet? T. 1. n. 226.

2. Maximè dictio hæc est implicativa, T. 8. num. 24. & T. 12. n. 226.

MEDIA.

1. Media conceduntur quando conceditur finis, à num. 505.

MEDICINA, MEDICUS.

3. Medicinam audire, & artem Medicam exercere, quomodo prohibeantur Clerici, & Monachi? T. 50. num. 8.

5. Medicinam vel Chirurgiam exercentes Clerici sunt irregulares, si mors inde casualiter sequatur, T. 12. num. 200.

1. Medicus non potest ullum contractum cum suo infirmo inire, T. 37. n. 45.

R. J. Medico impuati debet quod per imperitiam commisit, C. II. R. XIX. n. 7. R. LXII. n. 8.

MELIORAMENTUM, MELIORATIO.

3. Melioramenta in rem Emphyteuticam facta, quando ad Dominum, & quando ad Emphyteutam spectant? T. 18. n. 165. & seqq.

Meliorationes in rem locatam factas an, & quomodo secum auferre possit Conductor? T. 18. num. 35.

MELITENSIS.

3. Melitensis Ordinis origo & initium, T. 31. n. 41.

MEMBRUM.

1. Membrum, quid propriè sit? T. 20. n. 5.

3. Membrorum suorum nemo est Dominus, T. 22. num. 13.

MENDAX.

R. J. Mendax convictus de Mendacio non amplius auditur, C. II. R. XX. n. 10.

MENDICANS.

3. Mendicantes Religiones quid & quæ? T. 31. num. 27.

Mendicantes Religiosi possunt habere bona in communi exceptis Fratibus Minoribus, num. 28.

Mendicantes possunt dispensare in omnibus votis, in quibus jure ordinario possunt Episcopi, T. 34. num. 39.

5. Mendicantes Regulares an, & qualem habeant potestatem absolvendis à casibus summo Pontifici, etiam in Bulla Cœnæ, reservatis? Vide Absolutio à casibus Papæ reservatis, an & quando fieri possit à Regularibus.

MENSÆ.

3. Mensa communis quid? T. 4. n. 164.
Mensa Prælati vel Ecclesiæ Capituli &c. quæ bona ad eam pertineant? T. 18. n. 267.

MENSIS.

3. Mensis quot dies contineat? T. num. 495. Apostolicus Mensis quando incipiat & terminetur, n. 496.

MERCATOR, MERCATUS.

2. Mercatorum scripturæ debet adhiberi fides in quolibet Foro, quando exitit ejusmodi statutum in Curia Mercatorum, T. 22. num. 155. Mercatorum libri alicubi de consuetudine, vel statuto, probant pro ipsis, T. 22. num. 202. Saltem usque ad certam quantitatem &c. num. 203. & 204. Nisi Mercator sit suspectus vitæ, num. 205. Mercatoris libro, prævio scribentis juramento, statuit in parvis ac verisimilibus summis, dummodo ille sit vir legalis, num. 208. Secus dicendum in magnis summis, nisi concurrant legitimæ probationes, vel sufficientia adminicula, num. 209. Adminicula hujusmodi, quænam sint? num. 210. & seqq. Vide supra §. Libri rationum à quibus & §. Liber rationum defuncti.
3. Mercatores ob solutionis dilationem carius vendere possunt merces, T. 17. n. 161.
2. Mercatus in Feris fieri est prohibitus, T. 9. num. 20. Nominè prohibiti Mercatus, quid intelligatur? n. 21. Alicubi diebus Feticis de consuetudine celebrantur Nundinæ, n. 22. Consuetudines tamen hujusmodi sunt moderandæ, n. 23.

MERETRIX.

- B. J. Meretrix data ob usum Corporis repeti non possunt, C. II. R. LXV. nu. 4. promissa verò eidem servanda non sunt, R. LXIX. n. 9. 10. &c.

MERITUM.

4. Meritorum excellentia est causa dispensandi super impedimentis, a. n. 71.

MERX.

3. Merx propriè quid? T. 17. num. 7. Merces ultroneæ vilescunt, num. 166. Earum copia, paucitas, raritas quando augent, vel minuunt pretium, num. 148. & n. 163. & seqq.

METROPOLITANUS.

1. Metropolitanus an differat ab Archiepiscopo? T. 11. nu. 29. Archiepiscopus alio nomine appellatur Metropolitanus; & cur? T. 31. num. 32. Potest dari Archiepiscopus, qui non sit propriè Metropolitanus, n. 33. Episcopi Metropolitanò subjecti dicuntur suffraganei ipsius; & cur? num. 34. Vide supra §. Archiepiscopus.

METUS.

1. Metus quid? T. 40. num. 16. Dividitur in gravem & levem, n. 17. Metus gravis seu cadens in virum constantem, quis? num. 18. Ad hunc quæ requirantur conditiones? n. 19. Gravia mala, sufficientia ad inducendum metum gravem, qualia? num. 20. Et unde horum gravitas desumenda? nu. 21. Metus iustus, quis? nu. 22. Non causat involuntarium simpliciter, sed tantum secundum quid, num. 23. Factum ex metu magis censetur voluntarium, quam involuntarium, nu. 24. An & qualis metus invalidet contractus? nu. 25. & seqq. Metus levis non vitiat contractum, num. 25. Imò nec me-

tus gravis ab intrinseco proveniens, num. 26. Neque proveniens ab extrinseco, iuste tamen incussus, num. 27. Vel si non fuit incussus ad extorquendum consensum, sed ob alium finem, num. 28. In dubio præsumitur metus ad extorquendum consensum incussus, num. 29. Contractus, alique actus ex metu gravi procedentes, regulariter sunt validi, nu. 30. Quamvis metu tali probato sint rescindendi per sententiam Judicis, n. 31. Idem exemplificatur, n. 32. & 33.

Metum passis quodnam juris remedium competat? T. 40. num. 34. & seqq. Actio quod metus causa, quibus, & qualiter deitur? nu. 35. & seqq. Exceptio quod metus causa competit metum passis; & quando? n. 39. Metum passis competit etiam Actio utilis, num. 40. Quomodo res possit dici esse in bonis ejus, qui eam ex metu alteri tradidit? num. 41. Si quis sua culpa incidit in metum, non competit ipsi remedium juris, quod metus causa, num. 42. Hoc ipsum non competit ei, qui ex metu non est damnificatus, n. 43.

1. Metus gravis, ac iniuste incussus, reddit matrimonium ipso jure invalidum, T. 40. nu. 44. Idemque juxta probabiliorum sententiam dicendum de sponsalibus, nu. 45. Quo jure metus gravis irritat matrimonium variant Doctores? num. 47. & seqq. Probat sententia asserens, metum gravem jure naturæ dirimere matrimonium, num. 48. 49. & 50. Solvuntur rationes oppositæ sententiæ, nu. 51. 52. & seqq. Metus sufficiens ad rescindendos ceteros contractus, sufficit etiam ad irritandum ipso jure matrimonium, nu. 55. Plures alii actus, sive contractus, sunt ipso jure irriti ob metum gravem, atque iniuste incussum, num. 55. 56. & seqq. usque ad num. 75. Uti Professio religiosa, n. 57. Votum per metum emissum, nu. 58. Secus in Juramento, num. 59. Et quæ disparitas? ibid. Promissio, & traditio rerum Ecclesiasticarum, metu gravi extorta, nu. 60. & 61. Contractus dotis promissæ, vel solutæ, nu. 62. Jurisdicchio per metum gravem extorta, n. 63. & seqq. Absolutio à censuris, harumque revocatio, metu extorta, nu. 65. & seqq. Auctoritas Tutoris metu extorta, num. 69. & 70. An valeat testamentum metu factum? nu. 71. Vel sententia per metum lata? n. 72. & 73. Ac constitutio procuratoris, si fiat ex gravi metu? n. 74. Omnes actus illi metu extorti ipso jure non valent, qui sine peccato servari non possunt, n. 75.

Metus qualiter probetur? T. 40. num. 76. & seqq. Metus regulariter non præsumitur, sed ab allegante est probandus, num. 76. Estque difficilis probatio, num. 77. Nec nisi conjecturis, & indicis, probari potest, n. 77. & 78. Quisnam hic & nunc sit metus iustus, Judicis arbitrio relinquuntur, num. 79. & 80. Metus illatus quibus conjecturis in specie probetur? num. 81. & seqq. Metus præsumitur, quando quis contraxit in carcere, seu vinculis constitutus, num. 82. Vel si aliqua domo, etiam privata, detinebatur clausus, num. 83. Aut quando probantur minæ potentis &c. num. 84. & 85. Aut quando quis antea jure suo fuit spoliatus, & deinde ipsi renuntiat, nu. 86. Aut si probetur, præcessisse in alios tractatum de cogendo aliquem per metum, num. 87. Vel quando contrahens tempore contractus lacrymabatur, seu præter morem dignoscebatur pallor in vultu ejus &c. num. 88. Metus probatur etiam ex depositione testium; & qualiter? nu. 89. 90. & 91. Metus quandoque potest probari juramento, n. 92.

Metus reverentialis, quid? T. 40. num. 93. & 94. Se solo non sufficit ad irritandos contractus, num. 95. 96. & seqq. Secus si metui reverentiali accedat sævitas, vel graves minæ, n. 95. 99. & 100. Vel impor-

importunæ, seu instantissimæ preces eidem conjungantur, num. 101.

1. Metus semel illatus tamdiu præsumitur durare, quantum durat ratio illius, T. 40. num. 102. Præsumitur autem cessare, seu purgari ex contrariis indicis, ex quibus præsumebatur illatus, nu. 103. Sic purgatur metus mulieris invitæ contrahentis, per longam spontaneam cohabitationem cum Marito suo, num. 104. Item metus tempore promissionis interveniens, per spontaneam solutionem rei promissæ, num. 605. & 606. Metus non præsumitur intervenisse, quando adhibetur præsentia consanguineorum, seu Amicorum, num. 7. Limitatur hoc ipsum, ibid.
3. Metus Reverentialis quando censeatur sufficiens ad invalidandam Professionem? T. 31. n. 164. & seqq.
4. Metus levis non habetur pro metu, T. 1. n. 330. Metus iniuste incussus irritat sponsalia, T. 1. n. 13. Metus quando irritat Matrimonium, T. 1. num. 325. & seqq. Metu gravi initum Matrimonium est ipso jure nullum, ibid. Si incuitur à causa libera, num. 328. Iniuste, num. 329. Metus levis non annullat Matrimonium, num. 330. Quando censeatur levis vel gravis, num. 331. Quid de metu reverentiali, num. 332. Matrimonium ex metu invalidum, validatur per subsequentem copulam sponte habitam, n. 333. Et per spontaneam cohabitationem, n. 336. Ad quam tamen tria requiruntur, & quæ? n. 337. & seqq.
5. Metus gravis, & quando excuset à Censura, præferentiæ Excommunicationis? T. 39. num. 33. & seqq. R. J. Metus gravis, non ab extrinseco, sed intrinseco, vel iniuste incussus &c. non excusat, C. I. R. V. num. 3. 10.

MILES, MILITARIS ORDO.

3. Militaris Ordo quid? T. 31. n. 29.
5. Miles an, & quando fini Irregularis? T. 12. nu. 115. & seqq.

MIMUS.

3. Mimi & Arenarii qui? T. 26. num. 492.

MINÆ.

4. Minæ parentum vel consanguineorum, quando? & ex parte ejus solvant sponsalia? T. 1. num. 279. & seqq.
- Minæ conjugis an, & quando præbeant causam divortii? T. 19. n. 43.
5. Minæ Belli Ducum, quod, nisi fortalium tradatur, nulli nec infanti parcere velint, iniuste sunt, T. 12. num. 73.

MINIMUS, MINOR.

1. Minima. De minimis non curat prætor, declaratur, T. 41. n. 9. & 10.
3. Minimorum Ordinis origo, T. 31. n. 56.
1. Minores, seu Minorenes habentes Curatorem sine hujus auctoritate non possunt pacifici circa alienationem bonorum suorum, T. 35. num. 42. Bene tamen circa concernentem propriam personam, num. 43. Sique concordantur Jura Juribus, num. 44. & 45. Minor graviter læsus in transactione, potest petere restitutionem in integrum, T. 36. num. 53. Minorensibus competit beneficium restitutionis in integrum, T. 41. num. 22. & seqq. Etiam si contractus sit factus cum consensu Patris, Tutoris &c. num. 23. Qualiter minor ætas sit computanda? nu. 24. Dantur tamen plures casus, in quibus Minor non restituitur in integrum, num. 25. & seqq. Ut si impetravit veniam ætatis, num. 25. Vel si major

effectus ratum habuit, quod antea gesserat, n. 27. Aut aliud juramento sponte præstito confirmavit, num. 28. & 29. Vel fallaciter se majorem alleverit, &c. nu. 30. & 31. Minor læsus potest contra alium Minorem petere restitutionem in integrum, n. 42. Solvitur notabilis instantia, num. 44. 45. & seqq. Differentia multiplex inter restitutionem in integrum concessum, à prima die vigelesimi sexti anni inchoati, n. 60. & 61.

Minorensis Clericus, in renuntiatione Beneficii Ecclesiastici graviter læsus, an sit restituendus in integrum? T. 41. num. 83. & seqq. Minor in Beneficialibus habetur loco Majoris & quomodo? nu. 84. Clericus ille Minorensis, an indigeat nova collatione Beneficii, ad quod restituitur, num. 88. Minor adversus Professionem religiosam nunquam restituitur, n. 89. Bene tamen, ut si allegaverit nullitatem ejus: post quinquennium auditus possit, nu. 90. & seqq. Minori non competit restitutio in integrum contra substantiam matrimonii, nu. 93. Bene tamen quoad ejus accidentia, puta si lædatur circa dotem immoderatam promissam, num. 94. Vel si ex sententia matrimoniali se graviter læsum probaverit, nu. 95. Minor restituitur contra propriam confessionem incautè factam, num. 96. Ut si incautè confessus sit, se cum aliqua contraxisse sponsalia, nu. 97. Imò etiam restituitur Minor adversus confessionem delicti, num. 98. Solvitur notabilis instantia, num. 99. Hoc ultimum limitatur, nu. 100. Adversus delictum dolo commissum Minor non restituitur, num. 101. Bene tamen, si deliquerit solummodo per culpam, num. 102. Imò & in priori casu restituitur, ut habeatur pro confesso, num. 103. Insuper Minor non restituitur contra omisiam, vel remissam executionem penarum, num. 104. Restitutio in integrum concessa Minori, an etiam profit Majori communem causam cum eo habenti? T. 41. nu. 136. Saltem quando hæc est individua? num. 137.

2. Minor seu Minorensis, an habeat legitimam personam standi in Judicio? T. 1. num. 154. & seqq. 157. Et quid, si hunc nolit petere? ibid. Cum auctoritate Curatoris potest Minor stare in judicio, num. 158. An in causis criminalibus sine Curatore possit stare in judicio? num. 159. Quid, si impetravit veniam ætatis? num. 160. Vel si agat iudicio possessorio? num. 161. Aut sententia pro ipso lata fuit? num. 162.

Minor potest in causis Beneficialibus, & spiritualibus agere, ac respondere in judicio absque Curatore, T. 1. n. 163. & 164. Minorenes ex propria Confessione graviter læsi, & quandoque Majorenes restituntur in integrum, T. 18. num. 81. Minori an, & qualiter competat restitutio in integrum adversus omisiam probationem? T. 19. n. 170. & seqq. Vide infra §. Restitutio in integrum. Minorenes an possint esse testes in judicio? T. 20. num. 80. Vide infra §. Pubes.

3. Minores & pupilli habent tacitam Hypothecam in bonis Tutorum ac Curatorum, T. 21. n. 21. Minores Fratres. Vide Franciscus. Vide Fratres Minores.

5. Minores ordinariâ penâ Criminali affici possunt, regulariter tamen mitius puniuntur, T. 25. n. 5. Ob peccata omissionis nullam incurrunt penam, n. 6. R. J. Minorum Contractus. Vide Contractus. Minor dicitur tam qui 14. quam qui 25. annis minor est, C. II. R. LVII. n. 4. — à minoribus facta sine tutore valida sunt, si in eorum commoda cedunt, C. II. R. LXI. n. 3.

3. Minor pars Capituli an, & quando quid possit? T. 11. n. 24. & 28.

Mittitur Clerici quoad obligationem portandi Habitum & Tonuram, Privilegium Fori & Canonis. Vide Clericorum obligatio portandi Habitum & Tonuram.

MIRACULUM.

3. Miraculum quid? T. 45. nu. 33. Potest fieri à solo Deo, *ibid.* Sancti moraliter tantum faciunt Miracula, n. 34. Requisita ad Miraculum, num. 35. & præced. Miracula quare faciat DEUS? num. 36. Et per quos? n. 37. Instructio practica circa hoc, *ibid.* An, & quomodo unum Miraculum sit majus altero? n. 38. & seq. Miraculum non necessarium fiat in instanti? n. 40. & seq. Episcopus examinare, & approbare potest miracula: & quomodo? num. 42. & seq. Miracula cum fama Sanctitatis defunctorum typis mandare, quomodo prohibuit? T. 45. num. 23.

MISERABILIS.

1. Miserabilium in personarum causis servatur Jus Canonicum in utroque Foro, P. nu. 221. Miserabiles personæ, quæ? T. 37. num. 20. Pro miserabilibus personis possunt etiam Clerici in lacris advocatum agere, n. 19.
2. Miserabiles personæ possunt appellare ad superiorem emisso medio, T. 28. n. 27. Miserabiles personæ rebus suis spoliatæ, possunt spoliatores suos convenire coram Jure Ecclesiastico, n. 86. & T. 2. n. 154. Sed in tribus casibus duntaxat; & quibus? T. 2. n. 154. 155. & 156.

MISERICORDIA.

R. J. Misericordia quando præponenda rigori, C. I. R. II. n. 6. & seq.

MISSA.

Missæ sollemnis an sit de forma validitatis electionis? T. 6. num. 59. In Missa quale symbolum cantetur? T. 1. n. 65. Et cur cantetur? n. 80. Missas privatis in domibus prohibere, possunt Episcopi prohibere, T. 31. n. 135. Ex justa tamen causa id concedere, n. 136. Et tacentibus Episcopis Regulares celebrare cum Altari portatili, n. 137.
3. Missæ sacrificium ubi fieri & audiri debeat? T. 41. nu. 2. & seq. Non nisi in locis sacris fieri potest, *ibid.* Regulariter loquendo non potest Episcopus concedere, quod Missa celebretur in loco non sacro, num. 3. & seq. Regulares vi Privilegii non amplius possunt celebrare super altari portatili in locis non sacris, aut non benedictis, num. 5. Allegatur novissimum Decretum Clementis XI. *ibid.* Per quod revocata sunt Privilegia Episcoporum & Regularium, num. 6. & seq. num. 955. Episcopus cohibere debet Regulares Missam in loco non sacro celebrantes, num. 8. & seq. Urgente necessitate potest quisvis in loco non sacro celebrare, n. 12. Quæ sint tales necessitates? nu. 13. Infirmas alicujus an talis sit? n. 14. & seq. An possit Episcopus dispensando concedere, ut in Domo infirmi legatur Missa? num. 15. Ex dispensatione Pontificis potest celebrari in loco non sacro, & quomodo? num. 16. Formulæ dispensationis solitæ: & observanda circa eam, *ibid.* & nu. seq. Missam audiens in loco non sacro satisfactio præcepto, n. 18. Regulares possunt habere Oratoria privata, ibique & in Cellis, ac Cameris suis legere Missam, nu. 19. & seq. In Regularium Oratoriis, non item in Cellis eorum possunt etiam alii legere & audire Missam, num. 21.
Missæ sacrificii applicationem pro Parochianis quoties, & quomodo debeant facere Parochi, T. 41. n. 22. & seq. Parochi quando non teneantur Mis-

sam applicare pro ovibus? n. 26. & seq. Plurimi peccant Missam pro ovibus non applicantes, n. 29.
3. Missæ circa celebrationem & applicationem bene observari debet Decretum Urbani VIII. Quod habetur, T. 41. num. 30. Et Clementis XI. citatum, T. 41. n. 5.

Missarum numerus in fundatione appositus an, & quando reduci possit? T. 5. n. 114.

5. Missæ applicatio pro Parochianis quoties fieri debeat à Parochis? T. 3. num. 210. Decretum circa hoc Pontificium, *ibid.* Oim impugnatum, nunc denud confirmatum, num. 211. Aliud Decretum priori simile in Authentica forma, num. 112. Novissima Constitutio Innocentii XII. de Celebratione Missarum, n. 213.

Missæ stipendium à quibus, quomodo, quando, & quantum, etiam absque labe simoniæ, exigi & accipi possit? T. 3. n. 201.

Missæ quod sint juxta Decreta Pontificia, & intentionem petentium debent lectæ, & applicatæ, quales & quomodo fieri debeant earum libri, præsertim apud Regulares? T. 3. n. 214. & seq.

Missam celebrans non Sacerdos. Vide *Ordinem exercens.*

R. J. Missa olim non nisi saltem coram 2. præsentibus poterat celebrari, C. II. R. XL. n. 9.

MISSIO.

2. Missio in possessionem bonorum ex primo Decreto, quid? T. 15. n. 2. Ex ea non acquiritur dominium, vel possessio, sed duntaxat detentio bonorum custodiæ causa, nu. 3. Missio in possessionem ex secundo Decreto, quid? n. 4. Missio in primo, aut secundo Decreto, non est sententia definitiva, sed interlocutoria, num. 5. Sicque potest per Judicem revocari, num. 6. Neque in ea requiruntur sollemnitates sententiæ definitivæ, num. 7. Missionis ex primo Decreto requiritur, quæ? num. 8. & seq. An ad eam requiratur nova citatio? n. 9. Et quædam causæ cognitæ? nu. 11. & 12. Missio in possessionem ex primo Decreto, quando locum habeat in actionibus realibus? T. 15. num. 13. In actionibus realibus, quando lis jam est contestata, non habet locum missio ex primo Decreto; & qualiter tunc procedendum? num. 14. & 15. & seq. In actionibus realibus, quando lis nondum est contestata, & Reus contumaciter absit, locum habet missio ex primo Decreto, num. 17. & seq. Et tunc Actor ex primo Decreto missus in bona petita, post annum efficitur verus possessor, numer. 19. Potest tamen etiam deveniri ad secundum Decretum, *ibid.* Annus ille quando tunc incipit currere? n. 20. & seq. In actionibus personalibus, an & qualiter locum habeat missio ex primo vel secundo Decreto? n. 24. & seq. Missio ex primo Decreto, an, & quando locum habeat in causis Beneficialibus? nu. 28. & 29. Et quid in causis matrimonialibus, n. 30.

2. Missio in possessionem bonorum contumacis ex secundo Decreto, an, requiritur tam in actionibus realibus, quam personalibus? T. 15. n. 31. & seq. In actionibus personalibus missus ex primo Decreto in bona rei contumacis, non acquirit veram istorum possessionem, n. 42. Et quid in actionibus realibus? n. 43. & seq. Missus ex primo Decreto, post annum lucratur fructus etiam prioris anni, n. 74. In quo consistat tadium, quo afficitur Reus ob missionem ex primo Decreto? n. 48. & 49. Effectus missionis ex secundo Decreto principalis est, quod quis constituitur verus, & incommutabilis possessor, n. 50. Quibus verbis interponi solet? *ibid.* Missus ex secundo Decreto in bona contumacis, lucratur fructus ejus, num.

RERUM ET VERBORUM.

num. 51. Et onus probandi proprietatem eorum, incumbit Reo postmodum revertenti, num. 52. In actionibus realibus hoc ipsum accidit post lapsum unius anni, *ibid.* Vide supra. Decretum.

MIXTIO.

3. Mixtione, quomodo non sacra fiant sacra? T. 40. num. 14.

MOBILE.

3. Mobilia quæ? T. 13. num. 7. & seq. Præsertim pretiosa Ecclesiarum, n. 12. & seq.

MOENIANA.

2. Moeniana, quid? T. 26. num. 96.

MOHATRÆ.

3. Mohatræ contractus quid? & an licitus? T. 17. num. 298. & seq.

MONACHUS, MONASTERIUM.

1. Monachus, ubique degat de licentia Abbatis, fingetur degere intra Claustrum, T. 31. num. 114. Vide infra. Regulares & v. Religiosi.

2. Monachus. Vide infra. v. Regularis.

3. Monachus quid? & quæ ejus occupatio? T. 31. num. 27.

Monachorum nomine non veniunt Clerici sæculares, T. 1. n. 13. bene tamen e contra, n. 12.

1. Monasteria omnia regulariter sunt exempta à Legge Diocesana, T. 3. n. 85. & 86. Non verò Capellæ, seu Parochiæ sæculares ipsis incorporatæ, num. 87. Monasteria tamen à Legge Jurisdictionis non sunt exempta, nisi speciali privilegio sint munita, num. 85. 88. & 89. Monasteria an teneantur ad quartam Decimationem? n. 97. Et ad quartam Funerarium? num. 99. & 100. Et ad tertiam Oblationem? num. 101. Vel ad Charitativum subsidium Episcopo præstandum? n. 104. Et ad procuraciones tempore visitationis? n. 105. Monasteria omnia, spectato Jure communi, fuerunt subiecta Episcopis, in quorum Diocessibus erant, n. 107. Et quid de factis, num. 108. & seq. Monasteria de cætero erigi non possunt sine licentia Episcopi, n. 125. Neque posthæc recipi, nisi in ipsis duodecim Religiosi competenter sustentari valeant &c. n. 124.

2. Monasteriorum archivia, atque libri inde desumpti, an probent? T. 22. num. 114. & seq. Vide supra. Libri rationum. Monasteria quædam, & Ordines sunt privilegiati, ut majori, quàm quadraginta annorum præscriptione gaudeant, T. 26. num. 166. Vide infra. v. Præscriptio.

3. Monasteriorum nomine non veniunt Ecclesiæ sæculares, T. 1. nu. 13. Ob eorum erectionem vel ampliationem cogi quis potest ad vendendum rem suam, T. 17. n. 35.
Monasterii ædificatio. Vide *Ædificatio Monasterii.*
Monasteria an, & quomodo succedant in Emphyteuti? T. 18. n. 251. & seq. Item n. 259.

MONETA.

3. Monetæ mutatio alia est intrinseca, alia extrinseca, T. 23. num. 29. & seq. In qua specie Monetæ fieri debeat solutio in casu mutationis ejusdem, n. 30. & seq.

5. Moneta à quibus, & quomodo falsificari dicatur? T. 20. num. 21. & seq. Quibus poenis subicitur eam falsificantes? num. 36.

MONIALES.

1. Moniales an obligentur ex consuetudine ad recitandum Breviarium? T. 4. n. 114. Vel an consuetudine Anacleti Reiffensuel Repertorium.

possint à Legibus sibi impositis sese eximere? num. 115. In Electionibus Monialium, an & in quem finem liceat variare publico jam scrutinio? T. 6. n. 300. Monialium claustrum tenentur Episcopi restituere; aut ubi inviolata est, conservare, T. 31. n. 141. Monialium Monasteria Sedi Apostolicæ immediate subiecta, qualiter tractentur ab Episcopis? num. 142.

3. Moniales accedere & eorum Monasteria frequentare prohibitum est, præsertim Clericis, T. 1. num. 43. & seq.

3. Moniales ante professionem debent examinari ab Episcopo; & quomodo? T. 31. n. 184. & seq.

5. Moniales ob Simoniam committam in susceptione ad Religionem nullas incurrunt Juris poenas, T. 3. num. 256.

MONITIO.

5. Monitio prævia an, & quando fieri debeat ante Denuntiationem Evangelicam, vel Judicalem? T. 1. n. 612. & seq.

Monitio prævia an, qualis & quando fieri debeat ante Censuram, præsertim excommunicationis? T. 39. n. 21. & seq.

MONS.

5. Mons pietatis unde, & quid? T. 19. num. 118. & seq. In iis licet datur aliquid ultra sortem non pro lucro Montis, sed pro sustentatione Naturæ, n. 120. Montes Pietatis liciti sunt declarati à summis Pontificibus, & laudati, n. 121. Excommunicantur qui contra illos prædicant, aut disputant, n. 122. Montes Pietatis, in quibus mutuum omnino gratis datur, ita ut neque aliquid supra sortem pro Ministris exigatur, perfectiores sunt, & facili fieri possunt, num. 124. Atque de factis Frisingæ existunt, n. 125.

MORA.

4. Mora sua cullibet est nociva, T. 1. n. 141.

5. Mora quid sit? alia ex persona, seu regularis: alia ex re, seu irregularis, C. II. R. XXV. num.

2. 3. 4. Mora sua cullibet est nociva, C. II. R. XXV. per tot.

Mora quomodo purgetur? C. II. R. XXV. n. 14. 15. — in mora culpabilis non est, qui habet legitimam executionem, C. II. R. LX. n. 1. &c. n. 8.

Mora non est, ubi culpa non est, C. II. R. LX. num. 3.

MORBUS.

4. Morbus incurabilis solvit sponsalia, T. 1. nu. 258. Quid de morbo gallico? *ibid.*

MORGENGEBÄ.

4. Morgengebä quid? & quid Juris de ea? T. 20. nu. 66. De Jure non debetur viduæ, nu. 67. Eiusdem administratio ad Maritum, proprietates autem ad uxorem pleno jure pertinet, n. 68.

MOROSUS.

R. J. Morosus culpabiliter tenetur ad estimationem rei casu pereuntis, C. II. R. XXV. num. 7. ad compensandos fructus, num. 8. ad interesse, nu. 9. ad poenam contractui adjectam, n. 10.

MORS.

1. Mortis nomine, qualis intelligatur in sacris Canonibus? P. num. 200. Morte concedentis superveniente, an, & quando expirant Rescripta? T. 3. num. 232. usque ad nu. 263. Vacatio Beneficii per mortem, vel per renunciationem, an differat? T. 7.

- T. 7. nu. 60. Morte Delegati finitur ejus officium, T. 29. nu. 126. Fallit hoc, quando delegatio facta est Dignitati, n. 127. & seqq. Mors omnia tollit, num. 126.
2. Mors tantum importat, quantum Juramentum, T. 22. n. 218.
4. Mors notitia conjugis prioris qualis requiratur, & sufficit ad secundas nuptias? T. 21. num. 7. & seqq.
- R. J. Mors omnia solvit, quomodo intelligendum? C. II. R. XLVI. num. 13.

MOTUS.

1. Motus proprius, quid? T. 3. nu. 7. & 201. Rectè connumeratur inter Rescripta, num. 6. Motus proprius purgat subreptionem Rescripti, cit. T. 3. nu. 79. Motus proprius Principis habet locum, etiam si præcesserit supplicatio partis, cit. T. 3. num. 202. Motus proprius tollit vitium subreptionis in Rescriptis, num. 202. & seqq. Fallit hoc in nonnullis casibus; & quibus? n. 206. & seqq. Motus proprius nihil operatur in præjudicium tertii, num. 210.
3. Motus proprius tollit subreptionem, T. 8. nu. 14.

MULCTARI.

2. Mulctari, quid? T. 14. nu. 134. Potest Reus contumax mulctari à Judice, etiam altera parte non petente, num. 134. & 135. Hæc mulcta est arbitraria, num. 136. Et quando locum habet? nu. 137. & 138.

MULIER.

2. Mulieres, an possint personaliter stare in Judicio, atque ad hoc compelli? T. 1. nu. 150. & seqq. Et quid de Monialibus? num. 152. Mulieres non sunt invitæ personaliter ad judicium trahendæ, T. 1. nu. 218. Mulier potest renunciare S. C. Vellejano, non autem Filiofamilias S. C. Macedoniano; & cur? T. 2. num. 248. Mulieri recedenti à viro suo ob impedimentum dirimens matrimonii, quid agendum sit, si per Judicem Ecclesiasticum restitatur viro quoad thorum? T. 13. nu. 89. Mulier an possit esse testis, nec ne? T. 20. num. 84. & seqq. Potest esse testis in causis civilibus, n. 84. Non item in criminalibus, saltem spectato jure Canonico, n. 85. Et quid secundum Jus Civile? nu. 86. In criminibus capitalibus tres feminæ testes Reum non convincunt, n. 87. Secus in furto, v. g. quando agitur civiliter, *ibid.* Mulier nequit esse testis in Testamento, nisi ad pias causas, num. 81. Bene tamen in Codicillo, *ibid.* Mulieris Testimonium non admittitur in causis Feudalibus, &c. num. 89. Neque in causis Civilibus arduis, nu. 90. Bene tamen in causis criminalibus civiliter motis, num. 91. Et quando de crimine agitur per modum denuntiationis, inquisitionis, vel exceptionis, ac non nullis aliis casibus, n. 92. Mulier, si pro altero fidejubeat, non obligatur efficaciter: secus, si accesserit juramentum, T. 24. n. 97.
3. Mulieres fidejuberere non possunt, & fidejubentes ad nihil tenentur, neque in conscientia, T. 22. nu. 18. & seqq. An possint renunciare privilegio senatus-consulti Vellejani, n. 23.
3. Mulieres an, & quando possint ingredi Monasteria virorum? T. 35. n. 71. & seqq.
5. Mulieres non possunt accusare, T. 1. n. 17.
- R. J. Mulier metu mortis Monasterium ingressa non censetur tacite professa, quamdiu metus causa durat, C. II. R. XLV. n. 8.

MULTA, MULTITUDO.

3. Multa fieri prohibentur, quæ si facta fuerint, obveniunt vobis firmitatem, T. 10. n. 54.
5. Multitudo peccans non est tota occidenda, T. 12. num. 74.

MUNUS.

1. Munera accipere non potest Judex, T. 32. num. 9. Tenenturque ad restitutionem receptorum, num. 10. Differentia inter Xenium, & Munus, num. 13. Et cur illud à Judice recipi possit, non verò Munus? n. 14. & seqq.
4. Munera tradita, & accepta quando sint signum consensus in sponsalia? T. 1. n. 59.
- Munus etiam sponte oblatum nulla ratione accipere potest Executor literarum Apostolicarum Dispensationis matrimonialis, a. num. 316. Bene verò Notarius, n. 320. Item n. 314.
5. Munus simoniacum. Vide *simoniae pretium*. R. J. Munera. Vide *donata*.

MURUS.

- R. J. Muro Ecclesiæ adhaerens gaudet Jure Asyli, T. 49. num. 30.

MUTATIO, MUTARE.

1. Mutationes omnes sunt periculose, T. 2. nu. 488.
3. Mutatio monetæ alia est intrinseca, alia extrinseca, T. 23. n. 29. In qua specie Monetæ fieri debeat, si sit mutatio ejusdem, n. 30. & seqq.
- Mutatio Testamenti. Vide *Revocatio Testamenti*. Mutatio ultimarum voluntatum ad pias Causas factarum, an, à quo, & quomodo mutari possint in alium pium utrum post mortem Testatoris, T. 26. n. 804. & seqq.
4. Mutatio sponsalibus superveniens an, & quando solvat sponsalia? T. 1. num. 255. & seqq. Quis, & quomodo judicari debeat de tali mutatione? nu. 256. Quid juris in dubio? num. 257. Morbus incurabilis solvit sponsalia, num. 258. Quid de morbo Gallico? *ibid.* Item solvit notabilis deformitas corporis, num. 259. Nec non sterilitas sponsæ, aut impotentia sponsi, num. 260. Mutatio in bonis fortunæ an, & quando solvat sponsalia? num. 261. & seqq. Etiam ob notabilem mutationem animi, & superveniens infamiam solvuntur sponsalia, num. 265. Item ob morborum alperitatem, num. 266. Odiæ & discordias inter sponsos, nu. 267. Vel eorum consanguineos timenda, num. 268. Notabilis inæqualitas solvit quoque sponsalia, num. 272. & seqq.
- R. J. Mutare consilium non potest quis in alterius præjudicium, C. II. R. XXXIII. n. 1. 2. & 3.

MUTILATIO.

1. Mutilatio in quo consistat? T. 20. nu. 5. Mutilatus manu nequit ordinari, imò ad Abbatiam promotus deponitur, nu. 10. Mutilans se ipsum, aut sui mutilationem sine justa causa procurans, sit irregularis, num. 25. Secus, si ex justa causa faciat mutilari, num. 31. Vide supra *Irregularis*.
3. Mutilatio in Ecclesia fieri quando censetur & privet Asylum? T. 49. n. 100. & seqq.
5. Mutilatio quid? T. 12. nu. 55. Inducit Irregularitatem, num. 56. Etiam respectu consensuum, Mandantium &c. num. 57. Requiritur tamen, ut membrum penitus sit separatum à corpore, num. 58. Quid Juris de mutilatione membri minus principalis? num. 59.

NATIVITAS.

N.

NATIVITAS, NATUS.

3. Nativitas Christi, si in diem veneris cadit, jejunare debent Fratres Minores, non item cæteri Christiani, T. 46. n. 13.
4. Nati ex libero ventre quid juris habeant & importent? T. 10. n. 1. & seqq.

NATURA, NATURALIS.

- R. J. Natura & jura nihil faciunt frustra, C. II. R. XXXI. n. 4.
3. Naturales liberi, qui? T. 27. n. 15.

NAUFRAGANTES.

5. Naufragantium Bona spoliantes qualiter puniantur? T. 17. num. 23.

NECESSITAS.

2. Necessitas lex magis subvenit illi, qui facit actum ex necessitate, quam ex voluntate, T. 24. n. 152.
3. Necessitatis in casu receditur à regulis Juris communis, T. 26. num. 224. Limitatur hoc, num. 227.
4. Necessitatis qualis requiratur, ut Episcopus dispensare valeat super impedimentis Matrimonii? a. num. 47. & seqq.
5. Necessitas extrema facit rem alienam communem, T. 18. num. 14. In ea licet alienum surripere, nisi Dominus sit in pari necessitate, *ibid.* & n. seqq.
- Necessitas gravis non reddit licitum accipere alienum, T. 18. n. 26.
- R. J. Necessitas facit licitum quod non est licitum in lege, quomodo intelligendum? C. II. R. IV. per tot. C. II. R. XIX. n. 10.
- Necessitas non habet legem, C. I. Reg. 14. num. 6.
- Necessitas tollit præsumptionem doli, C. II. R. XXXIII. num. 3.
- propter necessitatem concessa non debent trahi in exemplum, C. II. R. LXXXVIII. n. 1. &c. cessante necessitate iterum cessant, *ibid.* n. 2.

NEGARE, NEGATIO.

2. Negationes sunt triplicis generis, quarum aliquæ probari possunt indirectè, non autem omnes, T. 19. num. 44. & seqq. Per negationem res fit dubia, num. 31.
2. Negativa utrum quandoque probari possit, ac debeat? T. 19. nu. 43. & seqq. Nulla negativa potest probari directè, num. 43. Negativa facti, quæ? n. 45. Est duplex, pura & coarctata, *ibid.* Harum posterior potest probari indirectè, non prior, num. 46. & seqq. Negativa quandoque includit affirmativam, & hæc potest probari, n. 48. & 50. Negativa juris, quid? nu. 49. Hæc potest probari indirectè, *ibid.* Negativa qualitatis, quæ? nu. 50. Ita potest ac debet probari ab allegante, *ibid.* Omnis negativa potest probari indirectè, excepta negativâ facti purâ, n. 51.
3. Negatio quando reddat rem dubiam, & quando non? T. 2. n. 20.
4. Negare etiam cum Juramento quando liceat? T. 1. num. 9.
- R. J. Negare factum verum quando possit? C. II. R. LXIII. n. 5.

NEGLIGERE, NEGLIGENTIA.

1. Negligens in presentandis Rescriptis, quando quis dicatur? T. 3. n. 66.
- Negligentia ut sic, & Negligentia Prælatorum, quid? *Anacleti Reiffenstuel Repertorium*.

T. 10. nu. 2. Negligentia quorumcumque Prælatorum est supplenda, num. 3. Ac Ordinariè per immediatum superiorem, num. 4. & 42. Fallit hoc in certis casibus, num. 5. & 43. Negligentia Prælatorum generaliter contingit duobus modis, num. 6. Quibusque modis deprehendatur? num. 8. An universaliter potestas Episcopi propter ejus negligentiam devolvatur ad Archiepiscopum? nu. 9. & seqq. Quid agendum in casu negligentia Episcopi? num. 14. & 15. Lex de supplenda negligentia Prælatorum spectat ad materiam prohibitoriam, num. 16. Enumerantur casus, in quibus per Archiepiscopum suppletur negligentia Episcopi, num. 17. & seqq. Negligentia Episcopi exempti suppletur solum per Papam, num. 34. Quomodo suppletur impotentia Episcopi? num. 35. & seqq. Negligentiam Judicis secularis potest supplere Ecclesiasticus, non tamen e contra, num. 44. & 45. ac seqq. Quâ ratione sit supplenda negligentia Regum Christianorum circa Administrationem Regni sui, n. 50. & seqq.

2. Negligere, quòd communiter possidetur, naturale vitium est, T. 20. n. 225.

R. J. Negligens sibi imputare debet quòd neglexit, C. II. R. LXXXVI. n. 5.

NEGOTIUM, NEGOTIATIO.

1. Negotiorum gestor, quis, & quomodo differat à Procuratore? T. 38. n. 6.
3. Negotiatio quid? T. 1. num. 131. Quomodo, & quare prohibeatur Clericis? *ibid.* & nu. seqq. Non potest exerceri sine periculo peccati, nu. 129. Clerici negotiantes tenentur ad vectigalia, & gabellas, T. 49. n. 249. & seqq.
- Negotium saculare quid? T. 50. num. 2. Quale, & quomodo prohibetur Clericis ac Monachis? nu. 3. & seqq.
- R. J. Negotio ad se non pertinenti se immiscens. Vide *Immiscens*.

NEMO.

3. Nemo potest dare, quod non habet, T. 26. n. 359.

NEOPHYTUS.

1. Neophytus, quis? T. 6. nu. 225. Prohibetur eligi, atque ordinari in Episcopum, *ibid.*

NEPOS.

3. Nepotes quomodo succedant? T. 27. num. 20. & seqq.

NIGRUM.

2. Nigrum quandoque est generalius Rubro, T. 15. num. 1.

NIHIL.

1. Nihil potest dare, qui nihil habet, T. 6. num. 32. Nihil censetur actum, cum aliquid superest addendum, T. 16. n. 12.
2. Nihil creditur actum, dum aliquid superest addendum, T. 22. num. 38.

NISI.

2. Nisi: Hæc dictio aliquando capitur non exceptivè, sed determinativè, T. 18. n. 16.
3. Nisi dictio est exceptiva, T. 3. n. 42. & seqq.

NOBILIS, NOBILITAS.

4. Nobiles qui reputentur in ordine ad obtinendam dispensationem? a. 108.
- Nobiles qui se afferunt Oratores, quid debeant probare, n. 328. Et quid, si dicant, se esse de nobili genere procreatos, n. 33. & seqq.